Ч. 72. Субота 11 цьвітня (29 марта) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за злеженєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Вступленє людовців до Кола польского. — Справи парляментарні. — З ради державної. — Подорож бар. Еренталя до Будапешту.

По довших нарадах і переговорах з президиєю Кола польского, польскі людовцї зголосили остаточно вчера своє приступленє до Кола. Коло польске, яке зібрало ся по полудни, ухвалило приняти людовців і запросило їх зараз на засїданє. Людовцї під проводом пос. Стапиньского явили ся на засїданю, де привитав їх промовою презес Кола пос. др. Ґломбиньский. На привитанє відповів пос. Стапиньский. На внесенє п. Ґермана ухвалило Коло утворити в президиї становище третого віцепрезидента, почім засїданє закрито. Вибір третого віцепрезидента відбуде ся нинї і нема сумніву, що віцепрезидентом стане п. Стапиньский.

Партия конституцийна палати панів радила вчера над двома внесенями, які мають бути внесені нинї на повнім засїданю. Перше з них проф. Людвиґа домагає ся улїпшеня державної дїяльности санїтарної і злученя всїх публичних справ санїтарних в одним центральнім урядї. Друге внесенє пос. Ґрабмаєра дотикає реформи рільничого кредиту. — Підчас вчерашного голосованя над наглячим внесенєм о орґанїзациї нового міністерства працї посли українські вийшли з салї, посли москвофільскі голосували за внесенєм.

Нинї відбудуть ся в парляментї сходини славяньскі, скликані др. Крамаржем. — Вчера вечером пп. міністри др. Коритовский і Абрагамович видали вечеру для всїх членів польского Кола.

На вчерашнім засїданю палати послів по відчитаню внесень приступлено до дальшої дискусиї над наглячим внесенєм о заведеню міністерства публичних робіт. Промовляли між иншими пп. Міністри бар. Бек і др. Ґесман, а по промовах ґенеральних бесїдників і референта др. Малаховского приступлено до голосованя і принято наглячість 290 голосами против 99. Засїданє перервано на 10 мінут і приступлено відтак до подрібної дискусиї. П. Штайнвендер поставив нагляче внесенє такого змісту: Палата схоче ухвалити, що сейчас приступає до другого читаня тих роздїлів буджету, що до котрих предложено вже комісийні справоздання. По кількох інтерпеляциях відложено засїданє до нинї. — Прибувший на місце уступившого посла дра Охримовича рускийпосол Василь Стефаник зложив посольский обіт.

„Pester Lloyd“ довідує ся, що в пятницю бар. Еренталь приїде до Будапешту в справі скликаня найблизшої делеґацийної сесиї. Спільні міністри — як відомо — обовязали ся були австрийскій делеґациї скликати в маю взглядно в червни делеґацийну сесию, на якій вставлено би підвисшенє офіцирскої ґажі і воякцої платнї вже до буджету на 1909-ий р. з правосильностию від 1 сїчня 1908 го року. Ходить тепер о те, щоби то зобовязанє перевести в дїло. Спільне правительство бажає отже тепер розвідати ся, чи угорский кабінет не буде мати нічого против весняної сесиї делеґацийної яка би сповнила зазначену в горі задачу.

Инакше задивлює ся на завтрішний виїзд бар. Еренталя до Будапешту „N. fr. Presse“. Після неї анї підвисшенє офіцирскої платнї анї справа скликаня найблизшої делеґацийної сесиї не є безпосередною цїлию подорожи бар. Еренталя, бо над першою справою ведуть ся поки-що переговори між угорским правительством а спільним міністром війни, а поки они не доведуть до успішного кінця, доти не може бути актуальним реченець скликаня делеґацийної сесиї. Більше правдоподібним єсть те, що бар. Еренталь везе Кошутови відповідь на єго пропозициї пороблені у військовім питаню підчас послїдної авдиєнциї у цїсаря. Бар. Еренталь буде конферувати в Будапештї з ріжними

Око в око з смертию.

(З ческого — І. С. Махара).

(Конець).

Було коло півночи, коли я вкінци заспав. Але то була більше напів дрімота, в яку я попав, при котрій відпочиває тіло, але не дух. Пригадую собі, що приходили менї найдивнїйші гадки. Я прим. зовсім поважно розважував, яка смерть приємнїйша, кинути ся у воду чи застрілити ся. Відтак знов впало менї, що я вже мертвий. Мене хотїли похоронити і я розумів всьо, покладено мене до домовини а я чув, як пришрубовували віко і відчував зимно дощок, а однако не прийшло менї на гадку дати другим знак, що я ще всьо чую. Я лиш думав: „Диви — ти мертвий і таке житє по смерти“. — Наслїдки рознервованя, панове, я був надто утомлений.

Як то довго тревало, не знаю. Нараз чую якийсь стукіт і буджу ся. Комора була ясно осьвітлена від місяця як в день. Знов гук.. Я дивлю ся і кров в моїх жилах застила.

Мій товариш нічлїгу стояв просто випрямлений коло купи дров. Вистаючі очи блищали, з напів отвертих уст добуває ся тяжкий зойк. На устах мав білу закровавлену піну, яка падала кусенями на єго подертий сурдут. В костистих руках держав скривленими пальцями величезне полїно, котре від часу до часу зі скаженостию кусав. Відтак кинув єго на землю і вхопив инше з купи.

Блискавкою перелетїло в моїй голові кілька гадок: Хора нога... пес єго покусав... той чоловік скажений... до дверий вже не дістану ся... вже за пізно... скриня, отверта скриня!..

Я вискакую з ліжка... скажений оглядає ся... кидає полїно... на мене... я вскакую до скринї... замикаю за собою майже рівночасно обі половини дверцят, хапаю ся пальцями з розпукою за півперечні лати і тягну дверцята до себе.

На скриню падуть страшенні удари... гудить мов від громів... чую тяжкий віддих, зойкіт, відтак знов рик... скреготанє зубів... деколи бє він головою о скриню... відтак знов здаєть ся менї, що він гризе вистаючі різьби на скринї... і знов скок, новий напад і ще сильнїйші удари о двері... він мусїв вхопити нове полїно... дожидаю кождої хвилї, що дверцї подадуть ся.

Перед дверми комірки дало ся чути кілька голосів... Нїколи в житю не був для мене людский голос милїйший, як в тій хвили... Поміч... я слухаю... скажений кидає ся і бє полїнами дальше...

— Івасю, дитино моя — плаче стара женщина — прошу... благаю тебе, не іди там!

— Алеж мамо, він може єго убити — відповідає наляканий голос селянина.

— Боже! — кричить знов стара. — Він мусїв сказити ся... єго укусив пес...

— Тату, тату! — плаче кількоро дїтий.

Скажений все ще кидав ся і кусав скриню. Знов новий голос. З комнати чути плач новонародженої дитини.

— Іване — плаче знов стара — слухай, як плаче твоя дитина, погадай о своїх дїтях о жінцї, о собі самім!

— Тату, тату! — кричать дїти знов...

Я чув, як кров триснула менї з пальців. Они пекли як огонь, мої нігтї вбили ся в дубове дерево. А при тім мав я чувство, немов би то не були мої пальцї і руки, немов би ті руки були із стали.

Удари о скриню нагле утихли... в сїнях було також тихо, отже они полишили мене моїй доли. За кілька хвиль почув я знов, як полїна падали на солому, а відтак якийсь шелест.. здавало ся, що недужий лїз на купу дров...

Аж тепер почув я обридливий сопух сточеної молями одежи і всїляких порошків на комахи. Страшенне зворушенє поразило мої нерви, а поганий сопух запоморочував мене. Я чув, що млїю, але в тій хвили гадав я лиш о тім, що мушу держати двері!.. Мої руки задеревіли... Перед очима появили ся червоні кружки... Менї здавало ся, немов би пітьма зжирала ся менї в мозок... она ставала чим раз більша і більша... я стратив сьвідомість...

Крик і голоси привели мене знов до сьвідомости. Був ясний день. Селянин говорив о моїм ратунку як о чудї.

Мого товариша нічлїгу найдено мертвого на купі дров. Єго тїло було в дивний спосіб покривлене, як не зумів би зробити нї один ґімнастик на сьвітї. Очи виступили з голови

політичними діячами а особливо з Кошутом, який стане безперечно вже в найблизшій будуччині угорским премієром, як тільки теперішний коаліцийний кабінет виконає свою задачу. Ухвала заостреного соймового реґуляміну вже стала тепер певна, бо національні посли у відповідь на обмежуванє їх посольских прав — рішили більше не брати участи в соймових нарадах. Значить ся кабінет Векерлього буде міг незабаром взяти ся також до переведеня виборчої реформи, для якої після „Keleti Ertersito" — статистичні роботи вже готові. Міністер справ внутрішних ґр. Ю. Андраші буде отже міг швидко взяти ся за редакцию виборчого законопроекта. Незабаром будуть покінчені також підготовляючі роботи задля нового поділу виборчих округів. — Що Ф. Кошут серіозно думає про недалеке премієрство, видно з недавного ласкавого принятя єго Цісарем та високого відзначеня за переведенє австро-угорскої угоди. З приводу того відзначеня відбув ся оногди бенкет урядників угорского міністерства торговлї, на якім Ф. Кошут виголосив знамениту політичну промову, доказуючи, що єго партия є спосібна до державної управи, та що се признав і король. Партиї независимости не можна виключувати від неї, бо в її таборі є перевага мадярскої нациї. Законів 1848 р. не ухилено законами з 1867 р. тільки в дечім змодифіковано їх, отже нема причини, чому би партия, що стоїть на основі законів з 1848 року, не могла взяти в свої руки державної керми та станула проти горожан чужих мов і аґітациї між низшими народними верствами, що загрожують Угорщині. Кошут з своєю партиєю покликує ся на свою дволїтну ролю в кабінеті Векерлього, якою виказав свою спосібність до управи краєм, щоби захопити управу краю виключно в свої руки для борби з немадярскими народами, які творять більшість населеня Угорщини.

Новинки.

Львів, дня 10-го цьвітня 1908.

— **Іменованя і перенесеня.** Гал. Дирекция почт і телеграфів іменувала почтмайстрами II кляси 2 степеня між иншими офіциянтів почтових: Стан. Тишкевича в Ланчинї, Стан. Яблоньского в Гільчу, Авт. Шлендера в Грушові, Генр. Опржендкевича в Богданівці, Альф. Шанцера у Виткові новім, Ант. Кукуру в Устю сільнім. — Перенесено почмайстрів: Станисл. Швеґлера з Тимової до Солотвини, Ів. Гольду в Тарнова до Тимової, Адр. Домбчевского з Солотвини до Яричева, Амелію Россовску з Гологір до Пеняк, Савла Ерліха з Грушева до Тарнова, Юл. Тарнавецкого з Порохника до Будзанова, Софр. Дрималика з Вобрівки до Посади вільхівскої і Яросл. Еллінека з Майдану коло Кольбушевої до Мушини.

— **Будова шкіл.** Краєва Рада шкільна постановила будову 1-клясових шкіл в Метеневі зборівского повіта і в Дуброві ряшівского пов. при помочи запомоги з краєвого фонду, а громаді Мшана городецкого повіта признала безпроцентову запомогу в сумі 8000 К.

— **Огнї.** В Галущинцях коло Тернополя згорів оногди фільварок належачий до п. Аделї Стопчиньской і 19 загород селяньских. Шкода єсть дуже значна.—В Доброводах підгаєцкого повіта згоріло оногди 10 селяньских загород. Шкода виносить 6100 К і була лиш в половинї обезпечена.— В Нелепківцях, ярославского повіта, згоріла загорода Матвія Круби, а в нїй погиб і 8 лїтний синок Круби, котрий викликав огонь, бавлячись сїрничками.

— **Справа Васїньского і спілки.** Слїдство в справі ватаги вломників, котрих головним проводирем і ватажком був Васїньский-Снєґуцкий, зїленько закордонове, вже закінчило ся, а прокуратор Любінецкий велїв випустити на волю жінку бронзівника Устеньского і Тіттльову, жінку золотаря, також члена ватаги. Сими днями має бути випущена на волю Валяхова, жінка вмішаного в ту справу дозорца вязничного. Всї прочі позістануть в арештї аж до розправи.

— **Дрібні вісти.** В місяци марті померло у Львові 475 осіб; з того на туберкули 125, на запаленє легких 95, зі старости 55, на хоробу кишок 36, на хоробу серця 32, на рака 30. — Урядник Виділу краєв. бл. п. Марцінкевич, котрий помер нагло в понедїлок в дорожцї, погиб — як виказала секция тїла — від пукненя мішочка серцевого, що могло бути наслїдком сильного удару імовірно в хвили, коли робітник Радзієвский виривав хлопця від него. — Дівчинка 13-лїтна Катерина Нетреба, замешкала у п. Софії Маєвскої, вийшла оногди з дому і більше не вернула. — В лїсї коло Петрівців на Буковинї убито на ловах величезного дика, довгого на 2 метри 40 цм. а 350 клг. ваги. Зьвір вкритий чорною, гладкою шерстию і знаний в такім роді лише в кавказких лїсах, а набув єго один черновецкий музей.

— **Оріґінальний страйк.** З Нового Йорку доносять, що всї студенти тамошного університету застрайкували. Причина була оріґінальна. На університет зголосив ся молодий слухач, син мілїонера і приїхав під університет самоїздом зі службою в лїбериї та поводив ся дуже ароґантно. Студенти вкинули єго до ставу, що находить ся коло університету. Він пожалував ся перед ректором, а оногди прийшов на університет з тайними аґентами та грозив, що буде стріляти, як єго хто зачепить. Студенти, оґірчені зарядженим слїдством против тих, що вкидали студента до ставу, всї застрайкували.

— **Репертуар руского народного театру в Тернополи.** Саля „Міщаньского Брацтва". Початок о год. 7·30 вечером. Вілєти продає раньше „Народна Торговля".

В суботу дня 11 цьвітня „Варон циганів", оперета в 3 діях Штравса.

В недїлю дня 12 цьвітня „Серед бурі", історична драма зі співами в 5 діях Бориса Грінченка.

Ві второк дня 14 цьвітня „Мари", родинна драма в 3 діях Генрика Ібсена.

В середу дня 15 цьвітня „Різдвяна ніч" (Царицині черевички), опера в 4 діях М. Лисенька.

В четвер, пятницю і суботу представленя не буде.

† **Померли:** Авросий Кадайский, парох в Деляві, товмацкого деканата, упокоїв ся дня 8 с. м. в 44 році житя, а 26 р. сьвященьства. — Др. Володимир Шафраньский, адвокат у Львові, член Ставропигійского Інститута і „Народ. Дому", помер дня 9 с. м., проживши 46 лїт. — У Відни помер вчера в полудне кн. Рудольф Лобкович, бувший командант IV корпуса в Будапештї і член палати панів в 68 році житя.

— **Друга серия фальшівників монет.** Львів під взглядом доконуваних в нїм крадежий, розбоїв, обманьств і т. п. красних штук і то як що до їх числа так і обему та зручности може вже сьміло дорівнувати хоч би й таким містам як Відень і Берлин а тому й не дивота, що до Львова стягає ся всїляка зволоч з цїлого сьвіта, шукаючи тут собі коли не наживи то бодай безпечного захисту. Щож дивного, що ледви що виловлено одну ватагу фальшівників гроший, як вже й викрито другу, котра „працювала" независимо від тамтої і на власну руку. Оногди арештовано Альфреда Білїньского, шлюсарского термінатора, за то, що видавав підроблені одноґульденові монети. До посередництва в тій цїли ужив він якогось чоловіка, котрий єго зрадив і видав в руки полїциї. Білїньский подав, що мешкає при ул. Коперніка ч. 50 з Казимиром Ґросом а за тим якраз пошукувала полїция вже від кількох недїль. Ґрос мешкав при ул. Личаківскій разом з Чеславом Шведзіцким, бувшим диєтарем дирекциї скарбу, котрого — як то ми свого часу доносили — арештовано в трамваю в тій хвили, коли давав кондукторови фальшивого ґульдена. Ґрос довідавшись о арештованю свого товариша, не вернув вже до спільного з ним помешканя, здогадуючись очевидно, що полїция буде довший час пильнувати того помешканя. Білїньский сказав, де Ґрос мешкає і єго арештовано в помешканю при ул. Коперніка. Там знайдено також кілька готових фальшивих ґульденів і розбиту вже ґіпсову форму до виливаня монет. Ґрос не признає ся зовсім до фальшованя, підчас коли Білїньский каже, що они оба фальшували гроші.

— **„Загадочні люди".** З множества „загадочних людий", своїх і чужих, які нинї волочать ся як у нас, так і деинде по краю а особливо по містах, звернули на себе особлившу увагу слїдуючі:

В склепі одного з львівских ювілерів явив ся оногди якийсь незнакомий єму мужчина, котрий говорив по нїмецки з характеристичним

і були набіглі кровію, на устах була кровава піна, пальці вбив собі в праву ногу.

Подушки лежали порозкидувані і подерті на підлозї і взагалі всьо в коморі було поломане, подерте, знищене...

— Так, мої панове, я заглянув нинї смерти в очи — закінчив незнакомий. — А як я вам вже казав, менї вже нїчого не зависить на житю, але я боронив ся всіми силами, бо я мою смерть инакше собі уявляю.

Він мовчав. Відтак покликав кельнера, заплатив і пійшов. При відході він лиш мовчки поклонив ся, що по такім довгім і довірочнім оповіданю трохи нас здивувало.

— Гм — відозвав ся мій товариш — де єсть звязь між єго першими словами а тою історию? Менї здаєть ся, що то один з тих, котрі мають все під рукою якусь історию, в котрій они першу ролю грають і котрі ту історию за всяку цїну і при всякій нагоді розповідають. Я пересьвідчений, що він був би вирвав ся з тим самим оповіданєм, хоч би ми були розмавляли о мешканцях Цейльону, або Бог знає о чім.

— Якийсь торговельний аґент і кандидат на самоубийника — замітив я, а по хвили ще додав: — Але єго руки були страшні.

Два дни опісля сидїли ми знов в каварни. Був сумний, мрачний день, по небі пересували ся темні, тяжкі хмари, о шиби били безнастанно каплї дощу. Я дивив ся у вікно, мій товариш читав ґазети. Нараз скрикнув:

— Диви, то цїкаве! — і показав на одно місце в Новинках.

Я читав:

— Незнакомий самоубийник. Нинї рано найдено в міскім парку тїло якогось незнакомого чоловіка. В правім виску мав рану від кулї, револьвер лежав побіч него. Убийство виключене. В кишенях помершого не найдено нїчого, так що не можна знати нї імени нї стану самоубийника. Єсть то великий, сильно збудований мужчина з блїдим, оголеним лицем, волосє коротко стрижене і вже шпаковате. Одїж цїлком нова, з темно-синього сукна. Хто знав би що близшого про помершого і т. д.

— Цїлком звичайне самоубийство — сказав я — що тут так дуже цікавого?

— Алеж не розумієш — відповів мій товариш живо — пригадай собі того аґента, що сидів перед двома днями з нами.

— Ти всюди щось підозріваєш — сказав я. — Атже тут виразно пише ся: „великий, сильно збудований мужчина", а він виглядав радше на низького.

— Бо сидів згорблений, ми не бачили, якого він росту.

— Ти хочеш зараз зробити з того якусь страшну историю, тут стоїть „з блїдим лицем".

— Він був жовтий по тій страшній ночи. Пише ся тут також, що був оголений. А він певне велїв обголити ся і купив нове одїнє, аби єго не пізнали. Єго поведенє і кілька натяків цїлком годять ся до того самоубийства. Він робив на мене враженє самоубийника.

Мій товариш висказав ще кілька своїх здогадів, яких я не хочу тут наводити. На сьвітї є богато всїляких людий, може й справдї був то він, але пересьвідчений я о тім не є.

мадярским наголосом і хотів продати купцеви золотий перстінь з брилянтами вартости 200 кор. Купець підозріваючи его, зажадав, щоби він вилеґітимував ся, а одержавши горду відповідь, велів его арештувати. На поліциї зізнав арештований, що есть Мадяром і називає ся Мойше Мікльош Пікель і походить з Туриав на Угорщині, де его батько есть зажиточним властителем реальности. Він мав женити ся, але зірвав з нареченою і она вернула ему назад той дарунок, який він її був купив, а з котрого походить і той перстінь, котрий він хотів продати. При ревізиї у загадочного Мадяра знайдено дійстно красні і дорогі біжутериї, але переважно такі, яких уживає ся на дарунки хиба для мужчин, а іменно: два довгі дамскі ланцушки, мужеский ланцушок, мужеский золотий годинник, два перстені з брилянтами, кілька перстенів переважно з фальшивими каменями, срібну палицю, срібні прибори до шитя, прибори тоалетові і 40 кор. готівкою. В виду того поліция взяла загадочного Мадяра в свою опіку і дала ему вільне помешкане аж до часу вияснення его загадочности. Рівночасно арештовано і якусь Кароліну Баденек, котра приїхала до Львова разом з Мошком Піклем і мала разом з ним виїхати до Америки. Загадочні ті люди вибрали чомусь дальшу, бо на Львів, дорогу до Америки, а тепер пішли на спочинок до арештів.

З иншого рода загадочними людьми зробила знакомство поліция в Празі. При кінци тамтого тиждня явило ся в центральнім банку німецкої каси ощадности двох Росиян, котрі купили за сто тисячів корон чеків а на другий день хотіли без виповідження переписати ті гроші на листи заставні заграничних банків. Ся спекуляция викликала підозріне і повідомлено зараз поліцию, а що рівночасно й показало ся, що один з тих „Росиян“ перебував в Празі під фальшивим назвиском, то его арештовано; другого поки що не можна було вислідити. Арештований називає ся Нусин Пінкович Кріс і подав, що гроші належать до его товариша Кеніґа, котрий уратував їх з конкурсу свого підприемства. Ві второк зголосив ся і другий спільник, але насамперед вислав адвоката до директора поліциї з просьбою, щоби ему признано в арешті деякі пільги за то, що він сам зголошує ся. Коли директор поліциї обіцяв, то Кеніґ, котрий ждав в сінех, явив ся сам і сказав, що він не має злої совісти, бо гроші походять дійстно з конкурсу его підприемства в Одесі. Поліция однак не вірить тому і здогадує ся, що має тут діло або з росийскими анархістами або з аґентами росийского правительства. Віденьска поліция дала прагскій знати, що арештований Кеніґ називає ся поправді Мошко Сукеник і мешкав в Пуркерсдорфі під Віднем ч. 1 з шестерма дітьми.

— **Еміґрация Пилипонів з Буковини.** Черновецкі часописи доносять, що яких 200 родин Пилипонів з Білокерниці і Синівців на Буковині злагодили ся вже до виїзду на Сибір. Разом з ними поїде також немале число Пилипонів з Румунії, котрі кілька днів тому назад прибули до своїх земляків з Буковини. Вчера мали они виїхати до Новоселиці, де на росийскім боці дожидав їх окремий поїзд, котрий повезе їх в глубину Росиї а звідтам забере їх инший поїзд на Сибір. Пилипони, звані хибно також Липованами, суть справдешними Росиянами, Великоросиянами чистої крови і не змінили ні свого типу ні звичаїв і мови за той час, коли віроісповідна нетерпимість вигнала їх з рідного краю. Пилипони, так названі від своrо первістного проводира Пилипа, котрий не хотів признати церковних реформ заводжених за царя Петра І., переслідувані росийским правительством і православною церковою яко розкольники, поселили ся за часів цісаря Йосифа II. на Буковині і займали ся тут головно хліборобством, торговлею овочів і роботами земними. Особливо знані і цінені були Пилипони яко робітники при копаню і чищеню ставів і т. п. робіт а в тій ціли спроваджувано їх часто з Буковини і до Галичини на Покутє і Поділє. Пилипони, як і взагалі всі Великороси, суть великого росту і сильної будови тіла — що оправдує етноґрафічну назву „Великоросів“ — убирають ся і до нинішного дня по росийски та говорять лиш росийскою мовою а під взглядом віроісповідним задержали також свою давну формалістику. При молитві н. пр. розкладають складані на завісках мосяжні образки Матери Божої, Ізуса Христа і сьв. О. Николая і аж тоді молять ся і т. п. Они стоять твердо і уперто при своїх поглядах і звичаях віроісповідних, подібно як т. зв. духоборці і аж коли в Росиї по росийско-япаньскій війні і по виданю звістних указів повіяло трохи свобіднійшим духом, рішили ся они вертати назад до Росиї. Замітне то, що Пилипони були в Австриї вільні від служби при войску, бо там треба убивати людий, хоч би й на війні, чого їм не вільно.

Телеґрами.

Відень 10 цьвітня. На нинішнім засіданю палати послів зголосив пос. Олесницкий внесенє о зачисленє міста Сколя до висшої кляси додатків активальних, а пос. Кость Левицкий внесене в справі обезпеченя на старість робітників рільних і малих рільників. Інтерпеляцию поставили між иншими і пос. Петрицкий в справі поступованя надінспектора Пясецкого при дирекциї зелізниць державних в Станиславові, в справі поступованя жандармериї в Галичині і в справі удержаня руху особового на лінії Львів-Копичинці; пос. Кость Левицкий в справі недозволеня на руске товариство „Привидіне“. — Палата приступила до дальшої розправи над міністерством робіт публичних.

Відень 10 цьвітня. На нинішнім засіданю Кола польского вибрано пос. Стапіньского (людовця) третим віцепрезесом Кола а пос. Сьреднявского членом парляментарної комісиї.

Будапешт 10 цьвітня. Полата послів ухвалила прочі параграфи нового реґуляміну. Нині наступить закритє сесиї.

Париж 10 цьвітня. Президент Фалієр поїде дня 25 мая в супроводі міністра справ заграничних Пішона до Льондону.

Царске Село 10 цьвітня. В Александрівскій палаті відбув ся вчера обід ґалевий на честь чорногорского князя Николая. Цар виголосив бесіду, в котрій сказав: Витаю в особі Вашої Височости начальника славяньского княжого роду, спорідненого з моїм родом, і пануючого в краю сполученім тісно з Росиєю спільностию віри і раси. Єсьм переконаний, що побут у нас В. Висок. причинить ся ще до скріпленя звязий історичної дружби межи Росиєю а Чорногорою, котра то дружба була так дорога мому незабутному батькови, а котру я сам також у високім степени ціню.

Петербург 10 цьвітня. Вислано окружник до ґубернаторів з порученем доставленя як найскорших вістий о пустих домах правительственних і приватних, в котрих можна би поробити вязниці. (Се, видко, нині найбільше некуча справа в Росиї. — Ред.).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·29, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Филії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсї, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і удїляє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок. бере до перехованя цінні папери і удїляє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Схвкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).